

охрана на Адрия, защото се носеше слух, че от италианския бряг могат да дойдат корабите с войските на младия Жан дъо Бетюн, син на стария бранник Конон.

~~Асенови земи~~ На юг Драгота, далечен сродник на покойния деспот Слав, заедно с ~~Мануил~~ Комнен пазеха ~~долните~~ предели.

Защото най-сетне Бела IV не бе можал да измисли нов предлог, за да откаже на подканванията на папата, и бе събрали войските си, готови всеки миг да настъпят в България. При тази вест севастократор Александър бе променил името на сина си Калиман в - Калоян. Бодуен бе въоръжил огромна рат, която само диреше път, през който да премине по-бързо към Константинопол. Част от войската му, под водачеството на храбрия Жан дъо Бетюн, ~~бързала~~ в Испания, къто смяташе да се натовари на венециански галери и да отиде към Константиноград по море. А ако Бодуен склонеше да подпише съюза с Бела, можеше да свали войски на българския бряг при Драч и от там да нахлуе в земите на Асена.

Граф дъо Бретан бе събрали десет хиляди пешаци и две хиляди конници. Граф дъо Бар водеше със себе си сто отбрани рицари с всичките им леде.

Великото царство бе застрашено в основите си. Нима бъг щеше завинаги да оттегли десницата си от ^{свето} дело? Не пишеше ли на колоната в „Св. 40 мъченици“, че нищо не става без Неговата воля? Не беше ли неговата милост подкрепила малката Асенова рат при страшния Клокотнишки бой?

И сега... - се молеше Иоан Асен - и сега ни помогни. Покажи ни своята милост... Какъвто и грях да съм сторил - правил съм го за доброто на своите люде, за запазване на царството, което Ти ми създаде. Ако съм съгрешил, прости ми.

И някакъв глас отекваше дълбоко в него:

Само който не се е борил със Сатаната, той не се е очерня